

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2023/923

z dnia 3 maja 2023 r.

zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady
odnośnie do ołowiu i jego związków w PCW

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 68 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) 16 grudnia 2016 r. Europejska Agencja Chemikaliów („Agencja”) przedłożyła, na wniosek Komisji, dokumentację⁽²⁾ na podstawie art. 69 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 („dokumentacja zgodna z załącznikiem XV”), wykazującą, że uwalnianie ołowiu z wyrobów wytwarzanych z polimerów lub kopolimerów chlorku winylu („PCW”) zawierających stabilizatory ołowiowe podczas ich cyklu życia bezpośrednio i pośrednio przyczynia się do narażenia ludzi na działanie ołowiu. W dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV Agencja zaproponowała ograniczenie wprowadzania do obrotu lub stosowania ołowiu w wyrobach produkowanych z PCW, jeżeli stężenie ołowiu jest równe lub większe niż 0,1 % masy materiału z PCW. Biorąc pod uwagę, że związki ołowiu nie mogą skutecznie stabilizować PCW przy stężeniach mniejszych niż około 0,5 % w/w, proponowana wartość stężenia granicznego powinna zapewnić, aby celowe dodawanie związków ołowiu jako stabilizatorów podczas tworzenia PCW nie mogło już występować w Unii. W dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV Agencja zawarła również szereg odstępstw od tego proponowanego ograniczenia, w szczególności w odniesieniu do wyrobów z PCW zawierających PCW z odzysku. Określenie „odzyskany” jest stosowane zgodnie z definicją terminu „odzysk materiałów” w art. 3 pkt 15a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE⁽³⁾.
- (2) Ołów jest substancją toksyczną, która wpływa na rozwój układu nerwowego, prowadzi do przewlekłej choroby nerek i wywiera niekorzystny wpływ na ciśnienie krwi. Mimo że nie ustalono żadnego progu dla skutków neurorozwojowych u dzieci i skutków dla nerek, według Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności obecne narażenie ludzi na ołów z żywności i innych źródeł nadal przekracza dopuszczalne poziomy narażenia i prowadzi do niekorzystnych skutków neurorozwojowych u dzieci⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ <https://echa.europa.eu/documents/10162/e70aee23-157b-b2a4-2cae-c42a1278072c> (sprawozdanie); <https://echa.europa.eu/documents/10162/cc1c37a8-22f9-7a7a-cb33-5c29edba7094> (załącznik).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽⁴⁾ Panel EFSA ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym (CONTAM); opinia naukowa na temat występowania ołowiu w żywności. Dziennik EFSA 2010;8(4):1570.

- (3) Stabilizatory ołowiowe zwiększają stabilność termiczną PCW podczas tworzenia i produkcji wyrobów. Ponadto chronią PCW przed fotodegradacją. Przemysł w Unii dobrowolnie stopniowo wycofał z użycia stabilizatory ołowiowe stosowane w tworzeniu PCW i w wyrobach z PCW i poinformował, że proces ten zakończył się pomyślnie w 2015 r. ⁽⁵⁾ Wyroby z PCW zawierające ołów, w szczególności wyroby budowlane, charakteryzują się długim okresem użytkowania i pozostają w użyciu przez okres dłuższy niż kilkadziesiąt lat, po czym stają się odpadami i mogą zostać poddane recyklingowi, co może doprowadzić do ponownego wprowadzenia ołowiu do produktów za pośrednictwem materiału odzyskiwanego z PCW. W dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV wykazano, że 90 % szacowanych całkowitych emisji ołowiu z wyrobów z PCW w Unii w 2016 r. można było przypisać importowanym wyrobom z PCW ze względu na stopniowe wycofanie stabilizatorów ołowiowych w Unii.
- (4) Aby ułatwić egzekwowanie proponowanego ograniczenia, należy ograniczyć obecność ołowiu w PCW niezależnie od zamierzonej funkcji.
- (5) 5 grudnia 2017 r. Komitet ds. Oceny Ryzyka („RAC”) Agencji przyjął ostateczną opinię ⁽⁶⁾, w której wskazał, że ograniczenie zaproponowane przez Agencję jest najwłaściwszym ogólnounijnym środkiem przeciwdziałania stwierdzonemu ryzyku stwarzanemu przez związki ołowiu obecne jako stabilizatory w wyrobach z PCW, biorąc pod uwagę skuteczność i praktyczność ograniczenia takiego ryzyka oraz możliwość jego monitorowania.
- (6) RAC zaproponował wprowadzenie zakazu stosowania jakiegokolwiek stężenia ołowiu w wyrobach z PCW. RAC zgodził się również z Agencją, że należy wprowadzić odstępstwo w odniesieniu do wyrobów z PCW zawierających PCW z odzysku. RAC zaproponował jednak ustanowienie wyższych limitów zawartości ołowiu w przypadku niektórych wyrobów z PCW zawierających twarde i elastyczny PCW z odzysku, odpowiednio na poziomie 2 % i 1 % w/w. W propozycji tej uwzględniono szacunki, zgodnie z którymi rozwiązanie alternatywne w stosunku do recyklingu takich wyrobów, tj. unieszkodliwianie odpadów PCW poprzez ich składowanie i spalanie, doprowadziłoby do zwiększenia emisji do środowiska i nie ograniczyłoby ryzyka. Różne proponowane limity uwzględniały szacunkową średnią zawartość ołowiu w odpadach twardego i elastycznego PCW w 2013 r., spodziewany wpływ na wielkość recyklingu oraz fakt, że wiadomo, iż uwalnianie ołowiu z elastycznego PCW jest wyższe niż w przypadku twardego PCW. Należy uwzględnić fakt, że niektóre wyroby mają wysoką zawartość PCW z odzysku, która może osiągnąć 100 % masy PCW w wyrobie końcowym.
- (7) 15 marca 2018 r. Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych („SEAC”) Agencji przyjął ostateczną opinię ⁽⁷⁾, w której stwierdził, że ograniczenie zaproponowane przez Agencję, w formie zmienionej przez RAC i SEAC, stanowi najbardziej właściwy ogólnounijny środek przeciwdziałania stwierdzonemu ryzyku pod względem korzyści i kosztów społeczno-gospodarczych. SEAC doszedł do tego wniosku na podstawie najlepszych dostępnych dowodów, biorąc pod uwagę właściwości ołowiu jako bezproęgowej substancji toksycznej i jego wpływ na zdrowie ludzkie oraz przystępność kosztów związanych z proponowanym ograniczeniem. SEAC wziął pod uwagę fakt, że istnieją odpowiednie rozwiązania alternatywne powszechnie dostępne i już wykorzystywane w Unii. Uwzględnił również opłacalność ograniczenia. Ponadto stwierdził, że zapobiegnięcie nawet ograniczonym skutkom dla zdrowia ludzkiego polegającym na utracie ilorazu inteligencji byłoby wystarczające do zrównoważenia kosztów ograniczenia.
- (8) SEAC zgodził się z propozycją przedstawioną w dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, że biorąc pod uwagę prognozowane zmiany stężenia ołowiu w PCW z odzysku, stężenie to zmniejszy się w wystarczającym stopniu do lat 2035–2040, aby możliwe było osiągnięcie zgodności wyrobów z PCW zawierających PCW z odzysku z proponowanym ogólnym stężeniem granicznym ołowiu na poziomie 0,1 %. W związku z tym odstępstwo dotyczące niektórych wyrobów z PCW zawierających PCW z odzysku powinno obowiązywać przez 15 lat od wejścia w życie ograniczenia. SEAC stwierdził ponadto, że w celu uwzględnienia niepewności w odniesieniu do przyszłych tendencji dotyczących ilości odpadów PCW przeznaczonych do recyklingu i zawartości w nich ołowiu, okres ten należy poddać ponownej ocenie w ciągu 10 lat od wejścia w życie ograniczenia. Zgodnie z celem przewidzianym w planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym z 2015 r. ⁽⁸⁾ w zakresie propagowania nietoksycznych cykli materiałowych i zachowania wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego Komisja uznała, że okres ten należy poddać ponownej ocenie w ciągu 7,5 roku od wejścia w życie ograniczenia.

⁽⁵⁾ Sprawozdanie z postępów VinylPlus z 2017 r., s. 14; zob. https://vinylplus.eu/uploads/downloads/VinylPlus_Progress_Report_2017.pdf.

⁽⁶⁾ <https://echa.europa.eu/documents/10162/86b00b9e-2852-d8d4-5fd7-be1e747ad7fa>

⁽⁷⁾ <https://echa.europa.eu/documents/10162/86b00b9e-2852-d8d4-5fd7-be1e747ad7fa>

⁽⁸⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów. Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym. COM/2015/0614 final.

- (9) Proponowane ograniczenie skonsultowano również z ustanowionym przez Agencję forum wymiany informacji o egzekwowaniu przepisów i uwzględniono jego opinię, co spowodowało zmianę opisu zakresu proponowanego ograniczenia i wyłączeń z tego ograniczenia.
- (10) 26 kwietnia 2018 r. Agencja przedłożyła Komisji ostateczne opinie RAC i SEAC.
- (11) Biorąc pod uwagę dokumentację zgodną z załącznikiem XV oraz opinie RAC i SEAC, a także fakt, że istnieje niedopuszczalne ryzyko dla zdrowia ludzkiego wynikające z obecności ołowiu w wyrobach z PCW, Komisja przedstawiła projekt rozporządzenia Komisji ograniczającego stosowanie jakichkolwiek stężeń ołowiu i jego związków w wyrobach z PCW i wprowadzanie do obrotu ołowiu i jego związków w wyrobach z PCW w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % masy materiału z PCW („projekt rozporządzenia”). 20 listopada 2019 r. projekt rozporządzenia otrzymał pozytywną opinię komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.
- (12) Zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 133 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, 12 lutego 2020 r. ⁽⁹⁾, Parlament Europejski przyjął na posiedzeniu plenarnym rezolucję wyrażającą sprzeciw wobec projektu rozporządzenia. W związku z tym projekt rozporządzenia nie został przyjęty przez Komisję.
- (13) W rezolucji tej Parlament wezwał Komisję do usunięcia odstępstw dotyczących PCW z odzysku, ponieważ powodowałyby przenoszenie ołowiu do nowych produktów. Parlament zwrócił się również o usunięcie odstępstwa dla dwóch pigmentów ołowiowych objętych wymogiem uzyskania zezwolenia zgodnie z rozporządzeniem REACH. Ponadto wezwano Komisję do skreślenia proponowanych wymogów w zakresie oznakowania wyrobów z PCW zawierających PCW z odzysku, ponieważ uznano je za mylące i nieodzwierciedlające faktu, że PCW z odzysku zawiera większe ilości ołowiu niż nowo wyprodukowane PCW. Co więcej, Parlament wezwał Komisję do skrócenia proponowanego okresu przejściowego, po upływie którego będą obowiązywać przepisy rozporządzenia.
- (14) Komisja uważnie przeanalizowała rezolucję Parlamentu i uznaje konieczność uwzględnienia pewnych zastrzeżeń. Ponadto uważa, że wciąż istnieje niedopuszczalne ryzyko dla zdrowia ludzkiego wynikające z obecności ołowiu w wyrobach z PCW, które wymaga podjęcia działań na poziomie ogólnounijnym. W związku z tym Komisja postanowiła zmienić niektóre przepisy w projekcie rozporządzenia, aby uwzględnić argumenty przedstawione przez Parlament i wziąć pod uwagę nowe istotne dane otrzymane od Agencji i zainteresowanych stron.
- (15) W szczególności Komisja uważa, że należy zachęcać do stosowania czystych technologii recyklingu, które umożliwiają usuwanie „odziedziczonych” substancji potencjalnie niebezpiecznych, w tym ołowiu, z odpadów PCW. Obecne technologie recyklingu mogą jednak ograniczyć ilość substancji „odziedziczonych”, ale nie całkowicie je wyeliminować. Konieczne jest zatem ustalenie stężenia granicznego na poziomie 0,1 % masy ołowiu nie tylko w odniesieniu do wprowadzania do obrotu, ale również stosowania ołowiu i jego związków w PCW, aby umożliwić zarówno wprowadzanie do obrotu wyrobów zawierających mniej niż 0,1 % masy ołowiu w materiale z PCW, jak i dalsze stosowanie w wyrobach z materiału PCW zawierającego ołów poniżej tego limitu, takich jak materiał z PCW odzyskany w drodze recyklingu chemicznego lub rozpuszczania rozpuszczalnikiem i zawierający bardzo małe ilości ołowiu.
- (16) Aby ograniczyć przenoszenie ołowiu do nowych produktów, odstępstwo dotyczące wyrobów z PCW zawierających elastyczny PCW z odzysku należy usunąć z projektu rozporządzenia. Podmiotom gospodarczym należy jednak przyznać 24-miesięczny okres na dostosowanie się do nowych wymogów.
- (17) Należy jednak ustanowić odstępstwo dotyczące niektórych wyrobów z PCW zawierających twarde PCW z odzysku w celu osiągnięcia odpowiedniej równowagi między ogólnymi długoterminowymi korzyściami wynikającymi ze stosowania tego materiału w obiegu zamkniętym a ogólnymi długoterminowymi zagrożeniami dla zdrowia związanymi z tym materiałem z odzysku. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez branżę, że średnie stężenie ołowiu w twardym PCW z odzysku wynosi poniżej 1,5 % ze względu na rutynowe mieszanie odpadów przed- i pokonsumenckich, dopuszczalna wartość stężenia granicznego ołowiu w twardym PCW z odzysku powinna zostać zmniejszona z 2 % do 1,5 % w/w. Aby zapobiec ewentualnemu wymywaniu ołowiu i tworzeniu się pyłów zawierających ołów, twarde PCW z odzysku w wyrobach objętych odstępstwem powinien być całkowicie zamknięty w warstwie

⁽⁹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie projektu rozporządzenia Komisji zmieniającego załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) odnośnie do ołowiu i jego związków (Dz.U. C 294 z 23.7.2021, s. 2).

nowo wyprodukowanego PCW, PCW z odzysku lub innego odpowiedniego materiału zawierającego mniej niż 0,1 % masy ołowiu, chyba że wyrób objęty odstępstwem nie jest dostępny podczas normalnego użytkowania. Co więcej, Komisja zgadza się z Parlamentem, że należy przyspieszyć działania służące osiągnięciu korzyści w zakresie ochrony zdrowia wynikających z tego ograniczenia. Należy zatem skrócić okres obowiązywania odstępstwa z 15 do 10 lat. Przegląd odstępstwa powinien odbyć się najpóźniej 5 lat po wejściu w życie ograniczenia. Przegląd powinien obejmować weryfikację tendencji dotyczących stężenia ołowiu w PCW z odzysku, dostępność odpowiednich technik odkażania oraz skutki społeczno-ekonomiczne zniesienia odstępstwa, z uwzględnieniem ryzyka dla zdrowia ludzkiego i środowiska.

- (18) Aby ograniczyć obecność ołowiu pochodzącego z twardego PCW z odzysku do niektórych znanych wyrobów, twarde PCW z odzysku z profili i arkuszy stosowanych w budynkach i obiektach inżynierii lądowej i wodnej, zawierający więcej niż 0,1 % ołowiu w stosunku do masy PCW, powinien być wykorzystywany wyłącznie do produkcji nowych profili i arkuszy z PCW do tych samych zastosowań. W połączeniu z odpowiednimi obowiązkami oznakowania, powinno to umożliwić identyfikację produktów zawierających ołów i ułatwić przyszłe działania związane z odkażaniem. Powinien on również promować selektywną zbiórkę i recykling rur z PCW (obecnie rzadko poddawanych recyklingowi), ponieważ producenci rur, którzy obecnie wykorzystują PCW odzyskiwany z profili i arkuszy do produkcji nowych rur, będą musieli zastąpić je alternatywnym źródłem PCW. Aby jednak dać podmiotom gospodarczym wystarczająco dużo czasu na wprowadzenie dedykowanego zbierania i recyklingu odpadów z PCW, reorganizację ich łańcuchów dostaw oraz, w razie potrzeby, na zamawianie odzyskanego PCW pochodzącego z innego źródła niż profile i arkusze, obowiązek ten powinien mieć zastosowanie po 36 miesiącach od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (19) Na potrzeby egzekwowania przepisów oraz w celu zapewnienia, aby pracownicy i konsumenci byli odpowiednio poinformowani o potencjalnym ryzyku, wyroby z PCW zawierające twarde PCW z odzysku powinny być oznakowane, jeżeli zawierają ołów w stężeniu równym lub wyższym niż 0,1 % masy materiału z PCW. Powinno to także ułatwić selektywne zbieranie odpadów zawierających ołów.
- (20) Biorąc pod uwagę trudności w ustaleniu, czy PCW w wyrobach pochodzi z odzysku, dostawcy wyrobów z PCW, którzy korzystają z odstępstw związanych z zawartością w tych wyrobach PCW z odzysku, powinni być w stanie udowodnić, że materiał pochodzi z odzysku poprzez przedstawienie pisemnych dowodów. W Unii podmioty zajmujące się recyklingiem dysponują szeregiem systemów certyfikacji, z których wszystkie opierają się na specyfikacjach technicznych określonych w normie EN 15343:2007⁽¹⁰⁾, umożliwiającymi potwierdzenie oświadczeń dotyczących identyfikowalności PCW z odzysku. Z uwagi na brak odpowiednich środków praktycznych umożliwiających organom egzekwowania prawa weryfikację oświadczeń dotyczących PCW z odzysku w wyrobach importowanych, takie oświadczenia należy potwierdzić poprzez certyfikację przez niezależną stronę trzecią.
- (21) Szczególne odstępstwo proponowane wcześniej w odniesieniu do pigmentów ołowiowych „żółty sulfochromian ołowiu” oraz „czerwony chromian(VI) molibdenian(VI) siarczan(VI) ołowiu” należy usunąć z projektu rozporządzenia. W świetle niedawnego orzecznictwa⁽¹¹⁾ oraz zamiaru przedłożenia przez Agencję dokumentacji w sprawie ograniczeń zgodnie z art. 69 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dotyczącej ryzyka wynikającego ze stosowania tych dwóch pigmentów ołowiowych, Komisja uważa, że odstępstwo to stało się zbędne.
- (22) Ze względu na niskie ryzyko i brak odpowiednich rozwiązań alternatywnych należy ustanowić odstępstwo dla separatorów z PCW-silica w bateriach ołowiowych na okres 10 lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, po czym oczekuje się, że dostępne będą odpowiednie alternatywy.
- (23) Aby uniknąć podwójnej regulacji, należy ustanowić odstępstwo dotyczące wyrobów już objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 lub innego prawodawstwa unijnego regulującego zawartość ołowiu w PCW.

⁽¹⁰⁾ Norma EN 15343:2007 – Tworzywa sztuczne – Tworzywa z recyklingu – Monitorowanie recyklingu tworzyw sztucznych, ocena zgodności i zawartość recyklatu, zatwierdzona przez Europejski Komitet Normalizacyjny 2 listopada 2007 r.

⁽¹¹⁾ Komisja Europejska/Królestwo Szwecji, sprawa C-389/19 P, ECLI:EU:C:2021:131.

- (24) Ponieważ przemysł w Unii nie stosuje stabilizatorów ołowionych w PCW od 2015 r., okres 18 miesięcy uznaje się za wystarczający, aby większość podmiotów gospodarczych była w stanie dostosować się do nowych wymogów, pozbyć się zapasów i przekazać istotne informacje na temat ograniczeń w swoich łańcuchach dostaw. Ponadto ograniczenie nie powinno mieć zastosowania do wyrobów z PCW, które zostały już wprowadzone do obrotu przed zakończeniem tego okresu, gdyż może to spowodować znaczne trudności w egzekwowaniu przepisów.
- (25) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1907/2006.
- (26) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 maja 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

W pozycji 63 w kolumnie 2 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dodaje się punkty w brzmieniu:

<p>„15. Nie wprowadza się do obrotu ani nie stosuje w wyrobach produkowanych z polimerów lub kopolimerów chlorku winylu (»PCW«), jeżeli stężenie ołowiu jest równe lub większe niż 0,1 % masy materiału z PCW.</p> <p>16. Pkt 15 stosuje się od 29 listopada 2024 r.</p> <p>17. Na zasadzie odstępstwa pkt 15 nie ma zastosowania do wyrobów z PCW wprowadzonych do obrotu do 28 maja 2025 r.</p> <p>18. Na zasadzie odstępstwa pkt 15 nie ma zastosowania do następujących wyrobów zawierających twarde PCW z odzysku do 28 maja 2033 r., jeżeli stężenie ołowiu jest niższe niż 1,5 % masy twardego PCW z odzysku:</p> <p>a) profili i arkuszy do zastosowań zewnętrznych w budynkach i obiektach inżynierii lądowej i wodnej, z wyjątkiem zewnętrznych pokryć podłogowych i tarasów;</p> <p>b) profili i arkuszy do zewnętrznych pokryć podłogowych i tarasów, pod warunkiem że PCW z odzysku jest używany w środkowej warstwie i jest całkowicie pokryty PCW lub innym materiałem, dla którego stężenie ołowiu jest niższe niż 0,1 % masy;</p> <p>c) profili i arkuszy do użytku w przestrzeniach ukrytych lub pustych w budynkach i obiektach inżynierii lądowej i wodnej (jeżeli nie są one dostępne podczas normalnego użytkowania, z wyłączeniem konserwacji, na przykład w kanałach kablowych);</p> <p>d) profili i arkuszy do zastosowań we wnętrzu budynku, pod warunkiem że cała powierzchnia profilu lub arkusza znajdująca się po zainstalowaniu od strony zajmowanych obszarów budynku jest produkowana przy użyciu PCW lub innego materiału, dla którego stężenie ołowiu jest niższe niż 0,1 % masy;</p> <p>e) wielowarstwowych rur (z wyłączeniem rur do wody pitnej), pod warunkiem że PCW z odzysku używany jest w warstwie środkowej i jest całkowicie pokryty warstwą PCW lub innym materiałem, dla którego stężenie ołowiu jest niższe niż 0,1 % masy;</p> <p>f) osprzętu, z wyłączeniem łączników do rur do wody pitnej.</p> <p>Od 28 maja 2026 r. twarde PCW z odzysku z kategorii wyrobów, o których mowa w lit. a)–d), stosuje się wyłącznie do produkcji nowych wyrobów należących do jednej z tych kategorii.</p> <p>Dostawcy wyrobów z PCW zawierających twarde PCW z odzysku o stężeniu ołowiu równym lub większym niż 0,1 % masy materiału z PCW przed wprowadzeniem tych wyrobów do obrotu zapewniają, by były one opatrzone widocznym, czytelnym i nieusuwalnym napisem o treści: »Zawiera ≥ 0,1 % ołowiu«. Jeżeli ze względu na charakter wyrobu oznakowanie nie może być umieszczone na wyrobie, umieszcza się je na opakowaniu wyrobu.</p> <p>Dostawcy wyrobów z PCW zawierających twarde PCW z odzysku przedkładają krajowym organom egzekwowania prawa na ich wniosek pisemne dowody potwierdzające oświadczenia dotyczące pochodzenia z odzysku PCW w tych wyrobach. W celu potwierdzenia takich oświadczeń w odniesieniu do wyrobów z PCW produkowanych w Unii mogą zostać wykorzystane świadectwa wydane w ramach systemów potwierdzających identyfikowalność i zawartości materiałów pochodzących z recyklingu, takie jak świadectwa opracowane zgodnie z normą EN 15343:2007 lub równoważnymi uznanymi normami. Wnioskom dotyczącym pochodzenia z odzysku PCW w wyrobach importowanych towarzyszy świadectwo stanowiące równoważne potwierdzenie identyfikowalności i zawartości materiałów pochodzących z recyklingu wydane przez niezależną stronę trzecią.</p> <p>Do 28 maja 2028 r. Komisja dokona przeglądu niniejszego punktu w świetle nowych informacji naukowych i w stosownych przypadkach odpowiedni go zmieni.</p> <p>19. Na zasadzie odstępstwa pkt 15 nie ma zastosowania do:</p> <p>a) separatorów z PCW zawierających żel krzemionkowy w akumulatorach kwasowo-ołowiowych, do 28 maja 2033 r.;</p> <p>b) wyrobów objętych pkt 1, zgodnie z pkt 2–5, oraz pkt 7, zgodnie z pkt 8 i 10;</p> <p>c) wyrobów objętych zakresem:</p> <p>(i) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004;</p> <p>(ii) dyrektywy 2011/65/UE;</p> <p>(iii) dyrektywy 94/62/WE;</p> <p>(iv) dyrektywy 2009/48/WE.</p> <p>20. Na zasadzie odstępstwa pkt 15 nie ma zastosowania do wyrobów z PCW wprowadzonych do obrotu do 28 listopada 2024 r.”.</p>
